

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 10.

V Ljubljani 1. oktobra 1884.

Leto XIV.

Sirota.

Ihar strašno besnoč
Vše pozno v noč bobni;
In mesec prej blestèč
Otožno zabledí.

Ne čuje petje se,
Ne vidi zvezdic žár;
V bridkosti vse je, mrè,
Razsaja ljut vihár.

V samoti tam nekdo
Britkò drhti, ječi,
Ozira se v nebó
In moli in solzi.

Sirota uboga je,
Mori jo mraz in glád;
V britkostnej bédí je
Uboga sirotčád.

Umrli so Jej vsi,
Ločili se 'z svetá,
Le ona tû trpi
Ter moli iz srcá.

Molitev vroča vrè
Tjá gori do nebá,
Kjer biva Bogec zlat
Kjer neha bédá vsa.

Zrelogorec Vipavski.

Poštne hranilnice.

Otroci ljubi! majheni ste še in mladi ter ste najrajše domá pri svojih roditeljih, brateh in sestrah, s katerimi vsak dan občujete; a óni izmed vas, ki hodijo v šolo, občujejo tudi z učiteljem in svojimi součenci. Ali nikarte misliti, da je to že ves svet; mnogo mnogo še drugih ljudi živi na svetu, s katerimi tudi vi pridete po večkrat v kako dotiko. Vsi ti ljudje živè v manjših ali večjih družbah, po vaséh, trgih, večjih ali manjših mestih ter na različnih krajih bodi si katere koli dežele. Da